

نقد‌ها و بررسی‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

موضوع:

عقاید؛ شناخت خلفاء خداوند؛ مهدی؛ منصور زمینه‌ساز ظهور مهدی؛ یاران و دوستان

بسم الله الرحمن الرحيم

نقد

نویسنده: مهرداد

تاریخ: ۱۳۹۸/۵/۲۰

تبلیغات بر ضدّ جناب خراسانی خیلی شدید است، ولی من در حقانیت ایشان شکی ندارم. همه‌ی سخنان ایشان مطابق با قرآن و عقل است، حتی سخنان ایشان درباره‌ی عصمت و علم غیب و احترام صحابه و تقلید از علما و ولایت فقیه و زمینه‌سازی برای ظهور مهدی و ... که بر خلاف سخنان رایج است و حساسیت زیادی بین شیعیان برانگیخته است. من آماده‌ام که ایشان را یاری کنم و باید بگویم که توانمندی‌های زیادی هم دارم؛ دوستان زیاد و قوه‌ی بیان خوب و ایده‌های جدید و ... ولی لازم است که شما از نظر مالی من را تأمین کنید. من زن و فرزند دارم و مشکلات مالی زیاد. اگر شما مانند گروه‌های دیگر به افراد خود پول مناسبی می‌پردازید، من در خدمت شما هستم و برای شما کار می‌کنم.

بررسی

تاریخ: ۱۳۹۸/۵/۲۵

برادر گرامی!

لازم است که به نکات زیر توجه فرمایید:

اولاً شرط پول گذاشتن برای یاری کسی که در حقانیت او شکی ندارید، کاری متناقض و بی‌معناست؛ زیرا بدون شک حقانیت او برای اینکه یاری اش کنید کافی است، اگرچه به شما پولی ندهد؛ همان طور که بطلان دیگران برای اینکه یاری شان نکنید کفایت می‌کند، اگرچه به شما پولی بدهند.

ثانیاً اگر این عالم بزرگوار به یاران خود پولی ندهد، چیزی به مراتب ارزشمندتر از پول می‌دهد و آن همانا علم است که با هیچ پولی قابل معاوضه نیست. آیا همین، انگیزه‌ای کافی

برای یاری او محسوب نمی‌شود؟! سخن علی علیه السلام را به یاد آورید که به کمیل بن زیاد فرمود: «يَا كَمِيلُ! الْعِلْمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ، الْعِلْمُ يَخْرُسُكَ وَأَنْتَ تَخْرُسُ الْمَالَ، وَالْمَالُ تَنْقُصُهُ النَّفَقَةُ وَالْعِلْمُ يَزْكُو عَلَى الْإِنْفَاقِ، وَصَنِيعُ الْمَالِ يَزُولُ بِزَوَالِهِ. يَا كَمِيلُ بْنُ زِيَادٍ! مَعْرِفَةُ الْعِلْمِ دِينَ يُدَانُ بِهِ، بِهِ يَكْسِبُ الْإِنْسَانُ الطَّاعَةَ فِي حَيَاتِهِ وَجَمِيلَ الْأُخْدُوثةِ بَعْدَ وَفَاتِهِ، وَالْعِلْمُ حَاكِمٌ وَالْمَالُ مَحْكُومٌ عَلَيْهِ. يَا كَمِيلُ! هَلَكَ خُزَّانُ الْأَمْوَالِ وَهُمْ أَحْيَاءُ، وَالْعُلَمَاءُ بَاقُونَ مَا بَقِيَ الدَّهْرُ، أَعْيَانُهُمْ مَفْقُودَةٌ وَأَمْثَالُهُمْ فِي الْقُلُوبِ مُوجُودَةٌ. هَا إِنَّ هَاهُنَا لَعِلْمًا جَمًّا -وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى صَدْرِهِ- لَوْ أَصَبْتُ لَهُ حَمَلَةً، بَلَى أَصَبْتُ لِقِنًا غَيْرَ مَأْمُونٍ عَلَيْهِ، مُسْتَعْمِلًا آلَةَ الدِّينِ لِلدُّنْيَا، وَمُسْتَظْهِرًا بِنِعَمِ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ وَبِحُجَجِهِ عَلَى أَوْلِيَائِهِ، أَوْ مُنْقَادًا لِحَمَلَةِ الْحَقِّ لَا بِصِيرَةٍ لَهُ فِي أَخْنَائِهِ، يَنْقَدِحُ الشُّكُّ فِي قَلْبِهِ لِأَوَّلِ عَارِضٍ مِنْ شُبْهَةٍ. أَلَا لَا ذَا وَلَا ذَاكَ، أَوْ مِنْهُوَمَا بِاللَّذَّةِ سَلَسَ الْقِيَادِ لِلشَّهْوَةِ، أَوْ مُغْرَمًا بِالْجَمْعِ وَالْإِدْخَارِ. لَيْسَا مِنْ رِعَاةِ الدِّينِ فِي شَيْءٍ. أَقْرَبُ شَيْءٍ شَبَّهَا بِهِمَا الْأَنْعَامُ السَّائِمَةُ. كَذَلِكَ يَمُوتُ الْعِلْمُ بِمَوْتِ حَامِلِيهِ»^۱؛ «ای کمیل! علم بهتر از مال است. علم تو را پاس می‌دارد و تو مال را پاس می‌داری و مال با انفاق کاسته می‌شود و علم با انفاق افزایش می‌یابد و پرورده‌ی مال با زوال آن از بین می‌رود. ای کمیل بن زیاد! ارج نهادن به علم، دینی است که به آن گردن نهاده می‌شود، انسان با آن در زندگی‌اش طاعت و بعد از مرگش نام نیک را کسب می‌کند و علم فرمانروا و مال فرمانبردار است. ای کمیل! کسانی که اموال را می‌انبارند مرده‌اند در حالی که زنده‌اند و عالمان باقی هستند تا هنگامی که روزگار باقی است، خودهایشان مفقود می‌شوند، ولی حکمت‌هایشان در دل‌ها موجود است. آه، در اینجا -و با دست به سینه‌اش اشاره فرمود- علم انبوهی نهفته است، کاش برای آن حاملانی می‌یافتم! آری، کسی را یافتم که نیک در می‌یافت، ولی بر آن امین نبود؛ (چراکه) ابزار دین را برای دنیا به کار می‌گرفت و با نعمت‌های خداوند بر بندگان و با حجت‌های او بر اولیائش برتری می‌جست، یا کسی که پیرو حاملان حق بود، ولی بصیرتی در پیچ و خم‌هایش نداشت، با نخستین شبهه‌ای که پیش آید شک به دلش راه می‌یافت. بدان که نه این و نه آن؛ یا کسی که تشنه‌ی لذت‌هاست، مهارش را به شهوت‌ها سپرده، یا کسی که در پی اندوختن و انباشتن است، هیچ یک از پاسداران دین نیستند. شبیه‌ترین چیز به آن دو چهارپایان چرنده‌اند. این گونه علم با مرگ حاملانش می‌میرد».

ثالثاً این عالم غریب که مظلومیتش یادآور مظلومیت علی علیه السلام در میان کوفیان است، پولی ندارد تا به یاران خود بدهد. او نه منصبی در حکومت دارد تا بر اموال عمومی سلطه داشته باشد و نه مرجعیتی رسمی در میان عامه تا به وجوهات شرعی دسترسی؛ همچنانکه مانند برخی گروه‌های دیگر، با استخبارات ایران یا عربستان و از آن بدتر آمریکا

۱. نهج البلاغة للشريف الرضي، حکمت ۱۴۷

یا اسرائیل سر و سَری ندارد تا از حمایت مالی آن‌ها بهره‌مند باشد و بتواند افرادی مانند شما را بخرد یا به مزدوری گیرد. به علاوه، رویکرد مذهبی هم ندارد تا حمایت اقشار ثروتمندی را جلب کند که نوعاً گرایش‌های تند مذهبی - بالأخص شیعی یا سلفی - دارند و برای ترویج مذهب خود و تخریب مذاهب دیگر دست به جیب می‌برند. پولی که در اختیار اوست صرفاً حاصل کمک‌های محدود یاران اوست که به سختی برای نگاه داشتن پایگاه اطلاع‌رسانی و چاپ و نشر آثار او کفایت می‌کند؛ چراکه یاران او نیز نوعاً از مستضعفین هستند و زیر ظلم ظالمان به سختی می‌توانند نیازهای خود و خانواده‌ی‌شان را تأمین کنند و با این وصف، جز اندکی از آنان که مصداق **﴿يُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾**^۱ هستند و نیازهای دینشان را بر نیازهای دنیایشان مقدّم می‌دارند، کسی به او کمکی نمی‌کند. آری، آنان که بر روی قدرت یا ثروت چنبره زده‌اند، هر یک به بهانه‌ای از کمک به او خودداری کرده‌اند و او را در مصاف دشمنانی قدرتمند یا ثروتمند تنها گذاشته‌اند. خداوند همه‌ی آنان را لعنت کند و با فرعون و قارون محشور فرماید.

رابعاً این عالم مظلوم به یاری کسی که برای پول او را یاری می‌کند، نیازی ندارد. این یاری، ارزانی طواغیت و دجالان که مزدورانشان از هیچ کوششی بر ضدّ او فروگذار نمی‌کنند. بی‌گمان یاری او با انگیزه‌های مالی، ارزشی ندارد و دیری نمی‌پاید؛ چراکه زود باشد طاغوت یا دجالی از راه برسد و پول بیشتری پیشنهاد بدهد، پس او را واگذارند و به آن ملحق شوند. هدف او گرد آوردن گروهی از دنیا گذشته برای یاری مهدی است و با این وصف، کسانی که انگیزه‌های دنیوی دارند، به کار او نمی‌آیند. نهضت او، نهضت مخلصان است که به چیزی جز خشنودی خداوند نمی‌اندیشند؛ زیرا تنها آنان هستند که شایسته‌ی پیوستن به مهدی هستند و تنها آنان هستند که قابل اتکائند. آنان در ازای بهشت به یاری او شتافته‌اند، نه در ازای پول و بهشت را با هیچ پولی نمی‌توان معاوضه کرد؛ چنانکه خود در این باره فرموده است:

«آیا می‌پنداری کسانی که دعوت من را اجابت می‌کنند و به یاری من می‌شتابند امیدوارند که به بهره‌ای در زندگی دنیا دست یابند؟! چنین نیست؛ چراکه آنان می‌دانند من دنیایی ندارم تا به آنان بدهم و به همراه من جز بیداری شب و دوندگی روز نخواهند داشت، ولی آنان بهشت‌هایی را می‌جویند که از زیر آن‌ها نهرها جاری است و از آتشی می‌گریزند که هیزم آن مردم و سنگ گوگرد است؛ یا می‌پنداری کسانی که با من می‌ستیزند و به دشمنانم یاری می‌رسانند امیدوارند که به بهره‌ای

در آخرت دست یابند؟! چنین نیست؛ چراکه آنان می دانند از ارباب دنیا جانب داری می کنند و در خدمت زورمندان و زردارانند و نصیب آنان در آخرت جز آتش نیست»^۱.

با این اوصاف، اگر جناب عالی در پی علم هستید و بهشت را می جوئید، به یاری این عالم صدیق بشتابید و اگر در پی پول هستید و دنیا را می جوئید، راه های دیگر را امتحان کنید؛ چراکه راه برای آن بسیار است.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب ها شیخ حرانقل حفظه الله تعالى
بخش بهره گیری بقرها

۱. فرازی از نامه ی ۲

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب ها شیخ حرانقل حفظه الله تعالى

صفحه توییتر پایگاه

صفحه اینستاگرام پایگاه

صفحه کانال تلگرام پایگاه

صفحه فیسبوک پایگاه

لینک مطالب اوق

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.